

518

AD QVODLIBETARIAM.
QVÆSTIO MEDICA, MATVTINIS DISPUTATIONIBVS DISCVTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS VIGESIMA SEXTA NOVEMBRIS,
MAGISTRO MICHAËLE FRANCIER DOCTORE MEDICO, MODERATORE.

Grauida picâ laborantes an purgande?

MVLIERIBVS ab vtero vita, morbi, menstuis fluentibus, subsidentibus, à conceptu mensium fluor prægnanti salutaris, nec foetui exitialis, à concubitu horum suppressio, quam nausea, vomitus, animi deliquium, pica sequuntur, illius signum. Ferocem humor coërcitus induit indolem, magisque semen. Menstruum primis gestationis mensibus circa vterum copiosius; non fluens, sed refluens varias impetit, inficit partes: imprimis ventrem appetentiæ sedem. Cuius deprauatæ symptoma horrendum pica est. Nô grauidas modò ijs temporibus infestans; sed & viros, puellas, pueros.

PRROVT humor ventriculum adoritur, ipsiusque tunicis varius impingitur, js varia, peregrina prædominanti succo similia appetit edulia. Nunc acria, salsa, acida: nunc calcem, cretam, carbones. Venter impurus reliquum sibi simile reddit corpus: cibum optimum corrumpens, prauum non emendans. Coctiones cæteræ non tollunt vitium primæ; hinc grauidis picâ laborantibus cacochymia, atrophia, abortus. Foetui siquidem & foetæ cibus idem: huius impuritas vtri que communis; quam è prima regione catharsis eluere tutum, relinquere periculosum.

NATVRA, morborum medicatrix, nectutior, certior arte: hunc affectum sed longuo tempore sanat: quem cito, tuto ars nostra instrumeto triplici curat. Lubentiùs cum puellis agimus; quas exercere, alterare, euacuare, medicari, vehementius quàm grauidas non metuimus. Has mitiùs minusque attingimus grandiore foetu, fidentiùs minore commouemus. Ipsi diæta cibum præbet quantitate, qualitate, totâ substantiâ ventriculò molesta. Ex arte citatur aqua tepidâ, oleo, raphani decocto; nunquam elleboro, azaro. Chirurgia sanguinem vtiliter è cubito mittit.

PHARMACIA (partium therapeutices non postrema) si prudens præstos fit medicus præstat. Venti humorem infensum per loca conferentia educit, temperiem restituit, robur addit. Introitus ventris gula, eiusdem commodior ad purgationem exitus, picantibus maxime. Hæ vomitu dum purgantur, pars mittens, recipiens exoneratur, quod in vtero geritur, recreatur. Vomitus ciet, res quantitate, qualitate, totâ substantiâ ventriculò molesta. Ex arte citatur aqua tepidâ, oleo, raphani decocto; nunquam elleboro, azaro.

VOMITVS (motus naturalium manifestissimus) alijs facilior, difficilior alijs: illis purgationum saluberrima. Quas ad vomendum non est compellere tutum, per inferiora purgabis, non scammoniatis; sed eccoproticis ac benignioribus, cassiâ, rhabarbaro, senâ, nulli non sana. His ventre repurgato ad se redit mulier, meliùs appetit, coquit, sibi, foetui.

Ergo grauida picâ laborantes purgande.

Asserebat IOANNES TEXIER Salmurensis, anno R. S. 1615.

DOMINI DOCTORES DISPUTATVRI.

M. Michael Francier Præses.

M. Ioannes Merler.

M. Gabriel Hardeynus de Saint Jacques.

M. Stephanus de la Fon.

M. Carolus Bonnaud.

M. Claudius Charles Pr. Reg.

M. Jacobus Leins.

M. Ioannes Riolan Pr. Reg.

M. Andreas le Gros.